

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sōkratus Scholastiku Kai Ermeiu Sozomenu Ekklēsiastikē Istoria

Socrates <Scholasticus>

Mogvntiae, 1677

Caput VII. De Magnentii & Silvani tyrannorum interitu: & de seditione Iudaeorum in Palaestina: & quomodo Gallus Caesar dum res novas moliri putaretur, occisus est.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14233

lententia deduci posset. Sed Photinus A cohortantibus licet Episcopis, & Episcopalis loci restitutionem ei pollicentibus, si opinionem suam damnasset, ipsorum que fidei expositionibus consentire voluisset, minime acquievit: immo vero eos ad disputationem provocavit. Itaque cum ad constitutum diem convenissent Episcopi, presidentibus ex Imperatoris mandato iudicibus, qui & doctrina & dignitate in Palatio præcellere videbantur, partes disputandi contra Photinum suscepit Basilus Episcopus B Ancyræ. Cumque disputatio ob varias utriusque interrogationes ac responsiones longius protracta esset, Notariis eorum sermones excipientibus, victoria penes Basilium stetit. Photinus vero exilio damnatus, ne sic quidem opinionem suam tueri destitit. Sed libros, tum Græco, tum Latino sermone scriptos edidit, quibus excepta opinione sua, reliquas omnes falsas esse conabatur, ostendere. Ac de Photino quidem, deque hæresi ex ejus nomine nuncupata, hæc à nobis dicta sint.

τῆ δὲ τῆ σωδὴν ὁ ὁ πατριάρχης ἀντιόχειας ἐπισκόπων, καὶ τὴν ἐπισκοπὴν ἀποδοῦναι αὐτῷ. ἡμεῖς δὲ ἐπιμένοντες ἐπὶ τῆς ἀληθείας, καὶ τῶν ἀδελφῶν ἡμεῶν γραφαῖς συμψηφισαί, ὡς ἔγραψεν ἡμεῖς ἀλλ' εἰς διάλεξιν αὐτὸς πατριάρχης εἰς ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς συνελθόντων τῶν ἐπισκόπων, ἡ δίκασαν ἐν πατρῴῳ μάλιστ' ἐπιπέλωσιν πατριάρχης ἐνίων, οἱ ἐπιστήμη λόγων καὶ ἀξιώματι ὅτε προεδρῶν ἐν τοῖς βασιλικαῖς ἐδόκην ἀναδέχεται τὴν πατριάρχειαν Φωκῆος λέξιν βασιλέως ὁ ἀκύρας ἐπίσκοπος. ἡ πολλῶν δὲ ἐπερὶ περὶ ἐν ἀπόκεισιν ἀμφοτέρω πατριάρχῃ καὶ ἀγῶνι. ἡ συγγράφων ἀναγραφόμενων τὸς ἐκείραν λόγους, ὡς ἔγραψεν βασιλέως. Φωκῆος ὁ Φωκῆος καὶ καὶ εἰς, ἐδ' ἔτασ ἐπαύσατο τοῖς οἰκίον συνελθόντων δόγμα. λόγους τὴν ῥωμαίων καὶ ἐπὶ Φωκῆ συγγράφων ἐξεδίδετο. ὡς ἐπὶ πλὴν τ' αὐτῶν τῶν ἄλλων δόξας ἀναγράφειν. Φωκῆος μὲν ἐν πέλει, καὶ τὰ ἀπὸ καλῶν ἡμεῶν αἰρέσεως, τὰ δὲ μοι εἰρηδῶ.

CAPUT VII.

Κεφ. ζ.

De Magnentii & Silvani tyrannorum interitu: & de seditione Iudeorum in Palestina: & quomodo Gallus Cæsar dum res novas moliri putaretur, occisus est.

Περὶ τῆ θανάτου μαγνητίου, καὶ σιλβανῶ τῶ ἀριστάτου. ἡ περὶ τῆς ἐν παλαιστίνῃ στάσεως τῶν Ἰουδαίων. καὶ περὶ τῆς ἀποκρίσεως τοῦ βασιλέως ἐπὶ τῆς ἀποκρίσεως τοῦ βασιλέως ἐπὶ τῆς ἀποκρίσεως τοῦ βασιλέως.

Interea vero Magnentius cum seniore Romam occupasset, multos Senatorii Ordinis & ex plebis numero trucidavit. Cumque Constantii duces contra se missos jam propinquare intelligeret, in Gallias se recepit. Ibi pluribus præliis confertis, modo hi, modo illi victoriam retulére: donec tandem superatus Magnentius, Mursam, quod est castellum Galliæ, fuga evasit. Ubi cum milites suos ob acceptam cladem animos despondere cerneret, stans in sublimi loco, confirmare eos conatus est. Illi, quemadmodum Imperatoribus acclamari solet, sic etiam Magnentio in conspectum ipsorum prodeunti acclamare cupientes, pro Magnentio Constantium Augustum imprudentes proclamaverunt. Ex eo conjecturam capiens Magnentius, imperium sibi à Deo concessum non esse, relicto eo castello, ulterius progredi molitus est. Verum cum

Ἐν τῷ τοῖς ἡμεῶν κατὰ λαβὸν μαγνητίου πατριάρχῃ ἐπιπέλωσιν, πολλὰς τῆς συγγράμματος καὶ τῆς δημοτικῆς ἀντιθέσεως μαθῶν ἡ πλὴν σίον ἵνα ἡ δὲ καὶ αὐτὸς τὸς κωνσταντίνου συγγράμματος, ὡς ἐχάραξεν εἰς τὸς πατριάρχῃ γαλατίας. ἡ δὲ πολλὰς ἀλλήλους πατριάρχῃ λῶντες, πῆ μὲν ἔτοι, πῆ ὁ ἐκείνοι ἐκράτησαν. ἡ σὺν τῷ τῷ τελουσίῳ ἡ τῆς μαγνητίου πατριάρχῃ ἐπιπέλωσιν γαλατίας ἡ τῆς πατριάρχῃ ἀθημονείας ἡ τῆς ἰδίας στρατιῶν ἡ τῆς ἰδίας ὁρών, ἐφ' ἡψηλῆς, ἐπιπέλωσιν πατριάρχῃ πατριάρχῃ οἱ ὁ, οἱ ὁ ἐπὶ τῷ ἐπιπέλωσιν τοῖς βασιλεῦσι, καὶ ἐπιπέλωσιν πατριάρχῃ ἐπιπέλωσιν κωνσταντίνου ἀντὶ μαγνητίου ἀναδοχῆς, συμβαλὸν δὲ ἐν τῷ μαγνητίου, ὡς ἐ δὲ δὲ ἀποκρίσιν αὐτῷ βασιλεῦσι, περὶ τῶν κατὰ τῶν τῶν πατριάρχῃ φρούριον, πατριάρχῃ χωρεῖν ἀναδοχῆς.

δε τῆς κωνσταντικῆ στρατῆς, ὡς τὸ καλέμε-
 τον μονοσελευκον συμβαλῶν, μόνῳ φού-
 γων, εἰς λεγδῶνον διεσώθη· ἀνελὼν δ' ἐν-
 σταδὲ τῶν αὐτῆ μητέρα καὶ τὸν ἀδελφόν, ὃν
 καίταρα καίεσθαι, τελευταῖον ἑαυτὸν ἐπέ-
 σφάξε, μὲν ἔ· πολὺ δ' καὶ δεκέντι· ἕτερο
 αὐτῆ ἀδελφός, ἀγχόνῃ ἑαυτὸν διεχρήσατο·
 αἱ δ' αὖτε τὰ κοινὰ παραχρῆμα δὲ ἔτιω τέλο
 ἔχον· ὅσα εἰς μακροῦν γῆ, ὡς ἀμὴν τοῖς πρὸς
 ὅσων γαλάταις σιλβανός περ ἐτυράνησεν, ὃν
 αὐτὸν καθεῖλον οἱ κωνσταντικῆ στρατῆγοί· οἱ
 δ' ὃν διοικουσαεῖα ἐκδοῖο, τὴν παλαιστίνην καὶ
 τὰς πέριξ ὄντας καίετροχον· ὅπλα τὲ δ' ἀρ-
 μῆροι, περὶ τοὺς Ῥωμαίους ὅσα ἠνείχοντο· μα-
 θῶν δ' ἐ ταῦτα γὰρ ὁ καισαρ ἐν αἰνιωχεῖα
 διαίεσθαι, πέμψας στρατῆραν, αὐτὸς ἐχρησ-
 τῶν καὶ τῶν διοικουσαεῖαν ἀνάστατον ἐποίη-
 σαι· δόξας δ' αὖτε πρᾶτῆρην, τὴν δὴ μωσειαν ὅσα
 ἠνείχον, ἀλλὰ τυραννῆν ἐβέλετο· καλαμηνύ-
 ταιας δ' τὰ βασιλεῖ τὸν αὐτῆ νεωτερισμὸν,
 μάχρον τέλο κοινῶσθεα, καὶ τῆς ἐξ ὅτων ὑπαρ-
 χου δομειανόν, ἀνείλεν ἀγανακλήσας δ' κων-
 σταντιῶ, μετῆκα λείτο αὐτὸν ἀπέστειν δ' ἐχ-
 ρῆσ τε ὡν, ἐδεδίξ γῆ, εἰχάλο τ' ὁδο· ἠδὴ δ' ὡς
 φλάεωνα τὴν νῆσον γῆράμυρο, ἀνηρέθη, τῆ
 βασιλείως ὡς ῥαζαίσιος· ἠνίκα δὴ αὐτὸς μὴν
 τὸ τρίτον ὑπάτευεν, ἐβδόμον δ' ἐ κωνσταντιῶ.

A exercitus Constantii eum persequere-
 tur, circa montem Seleucum commissâ
 pugna, solus fuga clapsus, Lugdunum se
 recepit. Illic matrem primum, ac fra-
 trem quem Casarem constituerat, dein-
 de semetipsum occidit. Nec multo post
 Decentius quoque alter ex ejus fratri-
 bus, laqueo sibi vitam abruptit. Verum
 publici motus ne ita quidem quievêre.
 Etenim brevi post tempore Silvanus
 quidam in Galliis tyrannidem arripuit;
 quem Constantii duces confestim pere-
 merunt. Judæi vero qui Diocæsaream
 incolebant, Palæstinam & circumfitas
 regiones excursionibus infestantur:
 B sumptisque armis, parere deinceps Ro-
 manis abnuerunt. Quibus rebus cogni-
 tis, Gallus Cæsar qui tum Antiochiæ
 morabatur, misit in eos exercitu, illos
 profligavit, & Diocæsaream funditus
 evertit. Verum enim vero rebus, ut sibi
 videbatur, feliciter gestis, felicitatem
 suam moderate non tulit; sed tyranni-
 dem arripere cogitavit. Et Magnum
 Quæstorem, ac Domitianum Præfe-
 ctum Prætorio per Orientem, qui consi-
 lia ejus Constantio indicaverant, neci
 dedit. Quam ob causam indignatus
 Constantius, eum ad se evocavit. Qui
 cum refragari non posset, timebat enim
 Constantium, iter arripuit. Cumque
 jam ad insulam Flavoniam venisset,
 jussu Imperatoris interemptus est, Con-
 sultatu ipsius tertio & Constantii se-
 ptimo.

Κεφ. η'.

CAPUT VIII.

*De Constantii adventu in urbem Romam,
 & de Synodo qua in Italia congregata est:
 & de iis qua Athanasio contigerunt ex
 insidiis Arianorum.*

Ποῦτος εἰς Ῥώμην ἀφίεως κωνσταντίου· καὶ περὶ τῆς ἐν Ἰταλίᾳ
 συνόδου, καὶ περὶ τῶν συμβαλόντων τῷ μεγάλῳ ἀθανασίῳ
 ἐξ ἐπιβουλῆς τῶν ἀρειανῶν.

Εἰς τὴν καθηρημένων τῶν τυραννῶν, ἐδόκει
 τῶν συμβαλόντων κακῶν ἡσυχίαν ἐχθρῶν κων-
 σταντίου, καλαμπῶν τὸ σίρμιον, ἐπὶ τὴν πρεσ-
 βυτέρα ἡμῶν ἑνὶ αὐτῶν γῆ ἐβέλετο τῶν
 τῶν τυραννῶν ἐπὶ νικίον ἐπιτελεῖν τομ-
 πῶν καὶ ταῦτον δὲ νομίσας δύνασθαι τὴν ἐκα-
 πτασ δαχομένης ἐπισκόπου ὁμόφρονος πε-
 εἰ τὸ δόγμα καλῶσθαι, συνόδον γῆράδαι
 ἐν ἰταλίᾳ προσέταξεν· ἐν τῇ τῷ δὲ ἰάβλιος
 ἐταδύτησεν, ἐπὶ εἰκοσι καὶ πέντε ἐνιαυτοῖς
 τῶν Ῥωμαίων ἐκκλησίαν ἐπιτροπύσας·
 διαδέχεται δ' ἑξ ἑστων λιβέρτιος· λογισάμενοι

Extinctis itaque tyrannis, cum jam
 Constantius malis quæ acciderant
 liberatus sibi videretur, relicta Sirmio,
 Romam venit. Illic enim de tyrannis
 superatis triumphum agere decreverat.
 Simul sperans, posse se Orientis atque
 Occidentis Episcopos in unam eandem-
 que de fide sententiam perducere, Syn-
 odum in Italia fieri jussit. Interea Ju-
 lius cum per annos quinque ac viginti
 Romanam Ecclesiā administrasset, ex-
 tremum diem obiit: eique Liberius suc-
 cessit. Tunc igitur ii qui fidem Conci-
 lii Nicani respuebant, opportunum se

